

melse med det, våbeninspektørerne har bedt om, for det, Hans Blix har bedt om, er, at Saddam Hussein retter sig efter det, FN har besluttet, og, siger Hans Blix: Så kan vi afslutte vores arbejde i løbet af kort tid.

Men så kan jeg i øvrigt sige, at det, der jo glæder mig, er, at ikke blot Tyskland og Frankrig, men alle EU-landene nu er enige om, hvordan den her sag skal gribes an, nemlig udtrykt i den erklæring, som blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde i mandags, hvoraf fremgår, at våbeninspektørerne skal have den tid og de ressourcer, som FN's Sikkerhedsråd mener de behøver.

Det er lige præcis det, jeg også mener er det rigtige svar i sagen, at vurderingen af, hvad der nu er rimeligt af ekstra tid til våbeninspektørerne, bedst finder sted i FN's Sikkerhedsråd, som jo samarbejder med våbeninspektørerne. Det er dér, beslutningen skal træffes.

Villy Søvndal (SF):

Men det er jo, synes jeg, også en meget stor bekræftelse fra statsministerens side af, at han i virkeligheden nu argumenterer for den franske linje, nemlig at våbeninspektørerne skal have den tid, de skal have, i modsætning til Bush og Blair, der hele tiden går rundt med udtryk som, at tiden er ved at rinde ud, og derfor vil de ikke give den fornødne tid.

Jeg vil spørge statsministeren: Hvis der nu sker det, næste gang våbeninspektørerne afrapporterer, nemlig den 1. marts, at de beder om mere tid, og den amerikanske regering går ind og kortslutter processen og ikke vil give mere tid, vil der så fra statsministerens side lyde en meget skarp fordømmelse af den amerikanske og engelske linje, fordi man ikke gav den fornødne tid, hvis altså USA går ind og kortslutter den proces?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som hr. Villy Søvndal udmærket ved, fordi jeg har svaret på det utallige gange her i Folketings-salen – jeg gør det gerne igen – vil jeg slet ikke give mig i kast med spekulative forestillinger om, hvorledes man skal forholde sig, såfremt det, der nu er i gang, ikke lykkes, for hvad er det, der nu er i gang? Det, der nu er i gang i FN's Sikkerhedsråd, er jo bestræbelser på at få vedtaget en ny sikkerhedsrådsresolution, der bekræfter indhold og formål med den eksisterende resolution 1441.

Lad mig så henlede hr. Villy Søvndals opmærksomhed på det, der blev besluttet i EU-kredsen, og som Tyskland og Frankrig altså også er med i, som ikke blot siger, at våbeninspektørerne skal have den tid og de ressourcer, som FN's Sikkerhedsråd mener at de behøver – det synes jeg i øvrigt er en rigtig måde at formulere det på – men vi siger også i den erklæring, at inspektionerne ikke kan fortsætte på ubestemt tid uden fuldt samarbejde fra Iraks side, og vi siger, at Irak må afvæbne og samarbejde øjeblikkeligt og i fuld udstrækning; Irak har en sidste mulighed for at løse krisen med fredelige midler.

Kl. 13.20

Jeg synes, det er en meget stærk erklæring, hvor vi jo også siger med tysk og fransk støtte, at magtanvendelse over for Irak kan blive den sidste udvej. Det er det, vi hele tiden har sagt, at den trussel skal der være over for Saddam Hussein, for det eneste, han har respekt for, er, at magtanvendelse kan blive anvendt som en sidste udvej. Det er et enigt EU, der står bag dette her, også Tyskland og Frankrig, og det glæder mig overordentlig meget, at vi er nået dertil.

Villy Søvndal (SF):

Nu sker det jo, at man i internationale fora laver aftaler, som dækker over den betydelige uenighed, der også er, og sådan er kompromisernes kunst, og det er der for så vidt ikke noget underligt i. Jeg antager da også, at statsministeren er opmærksom på, at det her ikke betyder, at der blandt EU-landene i øvrigt er enighed, når vi kommer til det pikante spørgsmål, som statsministeren konsekvent ikke vil svare på, nemlig hvad der sker, når/hvis USA-England går enegang.

Jeg synes jo, det mest forunderlige i den nuværende situation er, at våbeninspektionen i den her omgang har været i gang i 11 uger. De har gjort langt, langt større fremskridt, end nogen havde regnet med. Det var derfor, Blix' rapport i Sikkerhedsrådet var så relativt positiv, som den var, selv om der var udestående ting. Det er der slet ingen tvivl om.

I den situation forstår jeg ikke, at statsministeren, som er tilhænger – formoder jeg – af international lov og ret, ikke meget tydeligt kan sige, at den danske regering selvfølgelig vil udtale sig meget vredt, hvis et eller flere lande bryder med de internationale regler og indleder en krig, der ikke har et mandat i FN's Sikkerhedsråd.

Det er et meget enkelt spørgsmål at svare på. Jeg forstår ikke, at statsministeren ikke er i stand